

pro Alcatraz a náš elektrický orchestr se rozpadl.

Amtorg 1: Můžu vás ujistit, že naše situace také není jednoduchá. V Rusku se objevují zrádci v samém srdci tajné služby, už se nedá nikomu věřit.

Teremin: To je smutné. Chtěl jsem se zeptat, zda je za těchto okolností nutné se dále scházet.

Amtorg 1: Prosim?

Teremin: V poslední době ani od vás nedostávám žádné úkoly.

Amtorg 1: Ano. Máte pravdu. Upřímně řečeno, nám nebude vadit, když se v Americe zařídíte po svém.

Teremin: Jen doufám, že to neohrozí mého otce, Sergeje Ivanoviče. Je to starý člověk, žije ze skromné penze, léta jsme se neviděli. Jeho život je už tak dost těžký.

Amtorg 2: No ano. Víte, Lve Sergejeviči, věc se má následovně: váš otec zemřel.

Teremin: Cože? Je nezvěstný? Popravili ho?

Amtorg 1: Zemřel přirozeným způsobem.

Teremin: Jak?

Amtorg 2: Selhání srdce.

Teremin: Ano. To se vždycky říká!

Amtorg 1: V Rusku teď hodně lidí umírá na selhání srdce.

Amtorg 2: Ruská srdce jsou nejednou strašně slabá.

Teremin: Ale já jsem vykonal všechno, co jsem měl. Všechno, co jste po mně chtěli!

Amtorg 1: Samozřejmě. Uklidněte se.

Teremin: Máme 13 amerických patentů! Infiltroval jsem letecký průmysl. Léta jsem podával zprávy o letecké továrně v Massachusetts. Vynalezl jsem výškoměr, který používá 80% amerických letadel! Rozjel jsem sériovou výrobu tereminvoxů, ačkoli se to zdálo nemožné. Koncertovali jsme pro tisíce dělníků, instalovali alarmy v amerických bankovních ústavech! Co jsem měl ještě udělat?

Amtorg 1: Nic. Jsme s vaší prací spokojeni.

Teremin: Tak proč zemřel můj otec?

Amtorg 1: Zemřel na selhání srdce. S vámi to nemá nic společného.

Teremin: Tomu nevěřím.

Amtorg 1: Jak podle vás zahynul?

Teremin: Zlikvidovali jste ho.

Amtorg 1: Kdo? My dva?

Teremin: Já nevím, GRU, nebo GPU, vojenská rozvědky, ČEKA. Jak to mám vědět? Udělali z něj nepřítele státu,

nepřítele revoluce, buržoazní živeli, já nevím co ještě a umlátili ho při výslechu.

Amtorg 2: Byl váš otec nepřítel revoluce?

Teremin: Ne.

Amtorg 2: Tak vidíte. Takže přece nebyl důvod k bití.

Teremin: Ano. Promiňte. Nechal jsem se unést. Byl to starý člověk. Možná skutečně zemřel přirozenou smrtí.

Amtorg 1: V pořádku. Napijte se.

(Nalijí vodku. Teremin vypije, skutečně ji potřebuje.)

Teremin: Musím do Ruska. Musím zařídít pohřeb. Maminka už nežije, bratranec Vladimir je nezvěstný. Někdo se o to musí postarat.

Amtorg 1: To nebude třeba.

Teremin: Prosim?

Amtorg 1: Váš otec zemřel již před dvěma lety.

Teremin: Proč – proč jste mi to neřekl?

Amtorg 1: Nechtěli jsme vás zbytečně rozrušovat.

Teremin: Kde je pohřbený?

Amtorg 1: O tom nemáme žádné informace.

Teremin: Budu si na vás stěžovat, u soudruha Berzina.

Amtorg 2: To nepůjde.

Teremin: Ale půjde!

Amtorg 2: Berzin zemřel.

Teremin: Selhání srdce?

Amtorg 1: Selhání srdce.

Amtorg 2: Mimořádně ten váš manažer, ten Němec...

Teremin: Goldberg?

Amtorg 2: Už se s ním nemůžete stykat.

(Muži odejdou. Teremin se propadne do transu, možná do spánku. HUDBA = vokoder.)

Teremin vykřikne a vymstí se z pohovky, na které spal.

Přiběhne Lavinie, která něco poklízela v laboratoři.

Lavinie: Stalo se něco?

Teremin: Viděl jsem je!

Lavinie: Koho?

Teremin: Ty lidi, co snědli svoje děti.

Lavinie: Uklidněte se. Jaké děti?

Teremin: V Rusku v dvacátém druhém. Teď jsem je viděl. Zdálo se mi o nich. Ale ten kostel vypadal jinak.

(Lavinie se o něj začne starat. Masíruje mu krk, podá mu slanečka atd.)

Fuji: Takové sny! Co to je za sny?